

LLIBRES

PROVA DE PROBABILIAT Philip K. Dick: Informe

PRIMER PUNT EN L'ESPAI: EL TEMPS. No és una de les seues obsessions. Per a Dick, el temps és un aspecte més que pot utilitzar per distorsionar la realitat, com pot comprovar-se en la seua novel·la: *Aguardando el año pasado*.

SEGON PUNT EN EL TEMPS: L'ESPAI. Concepte totalment irrellevant per a Dick. Tot i que parla de naus espacials, viatges més o menys pròxims en l'univers i la colonització dels planetes, deixa a un costat els farragosos aclariments tècnics a què ens té acostumats un autor com Arthur C. Clarke.

TERCER PUNT EN LA MENT: LA BOGERIA. És un tema recurrent en tota la seua obra. Ell mateix el comenta en to de paròdia en una de les seues novel·les més autobiogràfiques: «Radio libre Albemut», on un dels seus personatges li replica: «-Francament, Phil: ets el que escriu els llibres més estranys dels Estats Units, llibres psicòtics de veritat, llibres sobre bojós, drogat i llunàtics de tota espècie...». La palma, però, se l'emporta el seu llibre *Los clanes de la luna Alfana*, on descriu una societat integrada únicament per bojós que viuen en un món-manicomi que ha perdut tot contacte amb la Terra i la resta de les seues colònies.

QUART PUNT EN LA PERCEPCIÓ: LA REALITAT. La realitat no és de fiar. La realitat no existeix. Existeixen múltiples realitats. A aquesta conclusió s'ha arribat després de llegir llibres com: *Ubik*, on hi ha dues realitats, la dels vius i la dels morts, que arriben a confondre en un moment en el qual ni els personatges ni el lector coneixen si aquestos estan vivint entre els vius o entre els morts. En: «Tiempo desarticulado» la realitat és una complexa ficció creada al voltant del protagonista. En aquesta novel·la apareix també un dels aspectes més personals de Dick: la desintegració de la realitat, i en aquest sentit el pren al peu de lletra: «El puesto de medidas se desmoronó en pedacitos, Moléculas, ...? Vio el puesto de bebidas perder su existencia...». El tema d'una realitat o món paral·lel és més comú entre els escriptors de ciència-ficció però Dick li dona un toc especial en *El hombre en el*

castillo, on recrea un món on alemanys i japonesos són els guanyadors de la Segona Guerra Mundial, i justament en les últimes pàgines apareix el dubte típic de Dick: Quina és la realitat? En una de les seues primeres novel·les, *Cic en el cielo*, aquesta pregunta arriba a ser quasi obsessiva per l'encaïment successiu de realitats creades inconscientment pels diversos personatges del llibre. El tema però encara no s'ha exhaurit, doncs apareix que Dick haja pensat en totes les formes de pertorbar el món que percebem, i en *Los tres estigmas de Palmer Eldrich* (un llibre tan estrany com el seu títol) planteja una de les formes més sinistres: la invasió de la nostra realitat per una altra totalment estranya que la va suplantant de forma subtil.

CINQUÈ PUNT EN L'ESPERIT: LA RELIGIÓ. La postura de Dick respecte a aquest tema va des de la ironia al desengany, passant per la recerca desesperada d'una consciència superior. Un dels passatges més irònics es pot trobar a *Ull en el cel*, on escriu el món vist a través de la religió cristiana d'una forma defranta. És, però, en els seus tres darrers llibres on desenvolupa en profunditat el tema religiós, *Sinvainvi* és el més dens però també el més absorbent de la trilogia. Encara que el tema espiritual ha estat usat per altres autors de ciència-ficció com Bradbury o Clarke, l'estil és completament diferent: Bradbury dona un toc humà i segons els seus detractors també sentimental; Clarke intenta enfocar-ho d'una forma més racional, mentre Dick empra la seua erudició i la seua visió irònica per a crear una idea original.

SISE PUNT EN EL CERVELL: LES DROGUES. La primera novel·la on es tracta aquest tema és en *Els tres estigmas de Palmer Eldrich*, en la qual, les drogues s'utilitzen com a arma d'opressió, i realment en cap de les seues obres ha realitzat una apologia de les drogues. Qui dubte de la postura de Dick respecte a les drogues pot llegir *Una ullada a la foscor*, una de les seues novel·les més dures, Dick va comentar d'aquest llibre: «No sóc un personatge de la novel·la; sóc la novel·la en sí...»
Me Jesús Belaire

Vicent L. Salavert Fabiani i de Jorge Navarro. Aquest treball està publicat per Edicions Alfons el Magnànim, a la seua col·lecció «Politécnica».

Historias y ficciones és el títol del llibre que recull les actes del Col·loqui sobre literatura del segle XV, que ha editat el Servei de Publicacions i el Departament de Filologia Espanyola de la Universitat de València. Els editors d'aquesta obra han estat els professors **Rafael Beltrán, Josep Lluís Canet i Josep Lluís Sirera.**

El Col·lecció «Oberta», editada conjuntament pel Servei de Publicacions i el Departament de Filosofia de la Universitat de València, acaba de publicar-se un estudi sobre **Saint Simon**, realitzat per la professora **Neus Campillo**. El títol d'aquest estudi és *Razón y utopía en la sociedad industrial*.

Ben aviat, es publicarà la segona edició del *Manual d'Ús de l'Estàndard oral*, de **Josep Lacreu**. Aquest llibre, publicat pel Servei de Publicacions de la Universitat de València va veure la llum l'any 1990. La bona acollida que ha tingut ha fet que s'exhaurira la primera edició i que consegüentment el Servei de Publicacions decidira fer-ne una nova.

La col·lecció «Feminismos» que edita l'Editorial Cátedra, la Universitat de València i l'Instituto de la Mujer, té en preparació un conjunt d'assajos sobre el llenguatge, el feminisme, la semiòtica i el cinema que durà com a títol *Alicia ya no...*, l'autora del qual és **Teresa de Lauretis**. Fins ara, en aquesta col·lecció, que va nàixer l'any 1991, han aparegut vuit títols.